

←→ ←

„ „ „
„ „ „
„ „ „

ČTENÍ KLASICKÝCH TEXTŮ

KKŠ 88

Dai = téma, okolnosti vzniku

Ippon = “podle jedné knihy/rkp

Ofotomo-no Kuraruši

Farusame-no furu-fa namida ka sakurabana?1 / tiru wo wosimanu fito si nakereba

nakereba = když (tu) není...

modJ sinakereba

klasJ sezu. / senu....

seneba

sezu-fa

1 Farusame-no furu-fa namida ka sakurabana?1 / tiru wo wosimanu fito si nakereba

1 = Jak padá jarní dešť – jsou to slzy nebo sakurové květy? ...když přece není nikoho, kdo by nezelel padání (květů)..

2 Farusame-no furu-fa namida ka sakurabana tiru wo wosimanu fito si nakereba

2 = Jak padá jarní déšť – jsou to slzy (nebo sakury)? sakury že padají – to přece není nikoho, kdo by toho nezelel

Dai sirazu

Wono-no Komati

Omofi-tutu nureba-ja fito-no mijeturamu jume-to siriseba samezaramasi-wo

Omofu = myslit. Myslet na mil-ého, na tebe/ou/ milovat, být zamilován.

Nu, nuru, ne- = spát

Miju, mijuru, mije = mieru = zjevit se, je vidět

Samu,-ru, same- = vzbudit se

Nureba-ja: otázka.

Nureba: protože spí/jde spát, protože jsem šla spát?

Protože jsem šla spát, ponořená v milostních pocitech/myslíc “na něj”?

Mije-tu-ramu

-ramu = odhad současnosti, “asi nyní je/dělá”, “žeby (byl/dělal) nyní?”

...ja....ramu = “žeby (byl/dělal) nyní?”

-tu = dokonavost: mijetu = zjevil se

Fito = ten mUj člověk, “ty”, “on” = milý

“Zjevil se mi proto, že jsem šla spát v myšlenkách na něj?”

Jume-to siri-se-ba, samezaramasi-wo.

Zistit, že je to sen

-se- *mizenkei* = minulý čas, připonové sloveso -ki (šúšikei), -ši (rentaikei “Musibiši midu”)

-seba = kdybych ...-l

Siriseba = kdybych věděla – že je to sen

Same-z-ara-maši-wo

Wo = koncovětná částice “ale”, modJ *noni*

-z-ara – je z “zu+ara-“ = *mizenkei* od zu “ne-“

-maši přípojuje se na mizenkei = “by”

“nebudila bych se”

“Nebyla bych se budila, kdybych byla věděla, že je to sen”

Zjevil se mi proto, že jsem šla spát v myšlenkách na něj?

Nebyla bych se budila, kdybych byla věděla, že je to (jenom) sen

KKŠ 645

Afu = potkat. Sejít se milovat se ... vzít si za...

Jaru = poslat

Ren'jókei + wori = te iru

Kimi-ja koši / ware-ja jukikemu / omofojezu / jume-ka ututu-ka? nete-ka samete-ka?

-ja = otázka

Koši je *rentaikei* : ko-ši : “ši: šúšikei je ki” = minulost

Ty si přišel?

Jukikemu: juki-kemu

-kemu = odhad minulosti “asi / zřejmě udělal/byl”

Nebo já jsem to šla za tebou?

Omofojezu = “neumím si to uvědomit/v tom udělat jasno”, “nevzpomínám si”

Omofoju/-ru/-foje- ---- z toho “omfoje-” ... “omboje-“ ... “oboje-“.... “oboe-“

Ututu = skutečnost

Je to sen nebo skutečnost?

Nete ka samete ka

Spíč nebo bdíc?

Příště začneme s překladem věty “Sore-wo mireba, 3zun-bakari...”

ari-keri = byl

Slovesní (*jógen*) systém klasické slovesní ohýbání

Jógen (slovesa nebo ohebná slova) jsou:

dóši (verba propria),

i-keijóši,

taru-keijóši,

naru-keijóši a

spona

1. Verbal system in Modern Japanese:

a, VERBS (verbs proper, action verbs) 動詞

consonantal verbs: kaku, yomu, kaeru (*kaeranai*)

vowel verbs

in I: miru

in E: taberu, kaeru (*kaenai*)

irregular verbs: kuru, suru

consonant-stem verbs

Their STEM – the steady part that remains the same throughout the paradigm – ends in a consonant:

e.g. KAK-

1. **kak-a**
2. **kak-i2**
3. **kak-u**
4. **kak-e**
5. **kak-ō**

Because of these 5 forms (“bases”) they are called 5-dan doushi “5-grade verbs” 五段動詞.

vowel-stem verbs

Their STEM ends in a vowel: either I or E

1. mi	tabe
2. mi	tabe
3. mi-R-u	tabe-R-u
4. mi-R-e	tabe-R-e
5. mi-yo	tabe-yo

I když kmen může mít další, rozšířenou podobu s vkladným R před samohláskovou příponou (mi-R-, tabe-R-), kmen má jenom jeden “stupeň” (mi-), a proto se těmto slovesům říká 1-dan doushi “1-stupňové slovesa” 一段動詞.

Podle polohy kmenové samohlásky ve sloupci kany

A	
I.....	horní (上)
U	
E.....	dolní (下)
O	

nazývají se:

I-typ.....kami- 1 dan (“upper 1-grade verbs” because I is higher than E) 上一段

E-typ.....shimo- 1 dan (“lower 1-grade verbs” because E is lower than I) 下一段

irregular verbs (ka-hen, sa-hen) „hen – změna“ = nepravidelné

カ変動詞 - kuru

サ変動詞 - suru

b, adjectives (property/qualitative verbs) 形容詞

i-keiyoushi イ形容詞

na-keiyoushi ナ形容詞

c, copula 指定

1. identifies two nouns as being one entity:

Kono hana-wa ayame-desu.

2. abbreviation in the stead of a full verbal predicate:

Nagoya-wa koko-desu.
(instead of: Nagoya-wa koko-ni arimasu.)

For all the types of verbs (a, b, c), the 3rd basis (kaku, taberu) is convenient as the elementary form to be used generally and to define the inflective type of the verb. In Classical Japanese, however, this form is not very suitable, as we will see.

2. Verbal system in Classical Japanese:

a, VERBS PROPER

Conjugational types:

4dan
2dan
1dan
4 irregular conjugations

4dan 四段

“consonant-stem verbs” like *kaku, yomu, yuku, ariku / aruku*:

They have **FOUR grades** (四段):

kaka-
kaki-
kaku
kake-

2dan 二段

“delší samohlásková slovesa”, např. *sugu(ru), idu(ru)* 出づる

They have **TWO grades** (二段):

sugi-	ide-
sugu(r)-	idu(r)-

according to the position in the kana column of their stem vowel

A
I
U
E
O

they are termed:

I-type.....kami 2dan (“upper 2-grade verbs” because I is higher than E)
E-type.....shimo 2dan (“lower 2-grade verbs” because E is lower than I)

1dan 一段

některá “krátká samohlásková slovesa”, např. *miru, keru* = kick

Their paradigm is considered as having only **ONE grade** (一段)

mi(r)- ke(r)-

(nemají variaci -u(r), kterou mají slovesa 2dan)

miru.....kami 1 dan
keru.....shimo 1 dan

To sum up, the Japanese terminology is as follows:

REGULAR VERBS:

四段

上二段

下二段

上一段

下一段

IRREGULAR VERBS:

カ変

サ変

ナ変

ラ変

Conjugation

6 forms or bases:

(přípony v závorkách jsou moderní – jenom na lepší přiblížení funkce daného základu)

1. corresponding to the modern form **KAKA-(nai)**.....MIZENKEI 未然形

“ještě-ne-
udělané”

2. corresponding to the modern form **KAKI-(hajimeru)**.....RENYŌKEI 連用形

“přidává(k sobě)-
sloveso”

3. corresponding to the modern form **KAKU**. (sentence-final)....SHŪSHIKEI 終止形

“final”

4. corresponding to the modern form **KAKU** (mono).....RENTAIKEI 連体形

jméno” “přidává(k sobě)-

5. corresponding to the modern form **KAKE-(ba)**.....IZENKEI 已然形

udělané” “už-

6. corresponding to the modern form **KAKE!** (imperative).....MEIREIKEI 命令形

“imperativ”

4dan verbs have the same forms as today (except for the –o form which did not exist yet) :

未. kaka-(ba)	= if I write
用. kaki-(tamafu)	= honorific kaku
終. kaku.	= He writes.
体. kaku... (fude)	= (the brush with) which he writes, writing (brush)
已. kake-(ba)	= when I had written, (after) having written
命. kake!	= write!

TASK: write the 6 bases of the 4dan verb YUKU

1. MIZENKEI 未然形

“ještě-ne-udělané”

2. REN’YŌKEI 連用形

“přidává(k sobě)-sloveso”

3. SHŪSHIKEI 終止形

“final”

4. RENTAIKEI 連体形

5. IZENKEI	已然形	“přidává(k sobě)-jméno”
6. MEIREIKEI	命令形	“už-udělané”
		“imperativ”

2dan verbs:

未. sugi-	ide-
用. sugi-	ide-
終. sugu.	idu.
体. suguru...	iduru...
已. sugure-	idure-
命. sugiyo	ideyo

TASK: write the 6 bases of the 2dan verbs OTI- (=落ちる) and FAZIME- (=始める)

1. MIZENKEI 未然形	“ještě-ne-udělané”
2. REN' <u>YŌ</u> KEI 連用形	“přidává(k sobě)- sloveso ”
3. SHŪSHIKEI 終止形	“final”
4. RENTAIKEI 連体形	“přidává(k sobě)- jmeno ”
5. IZENKEI 已然形	“už-udělané”
6. MEIREIKEI 命令形	“imperativ”

未 + -mu = guess, conjecture about the future. 1st person = intent, wish, 2nd person sg = request, demand. 2nd person pl = encouragement. 3rd person = guess, conjecture

homework:

TASK: write the 6 bases of the 2dan verbs OTI- (= 落ちる) and FAZIME- (= 始める)

1dan verbs

are actually the same as the modern 1dan conjugation:

未. mi-	ke-
用. mi-	ke-
終. miru.	keru.
体. miru...	keru...
已. mire-	kere-
命. miyo!	keyo!

TASK: write the 6 bases of the 1dan verb KI- (= 着る)

1. MIZENKEI 未然形	“ještě-ne-udělané”
2. REN'YŌKEI 連用形	“přidává(k sobě)-sloveso”
3. SHŪSHIKEI 終止形	“final”
4. RENTAIKEI 連体形	“přidává(k sobě)-jméno”
5. IZENKEI 已然形	“už-udělané”
6. MEIREIKEI 命令形	“imperativ”

CONCRETE EXAMPLES OF VERBS in the particular classes

四段 **kaku** = write

yomu = read, compose a poem.

sinopu 倦ぶ (*from Heian* – voiced: **sinobu** 倦ぶ) = 1. kochám se (pohledem na). 2. vzpomínám.

(MYS 16): もみぢをば、取りてそしのふ。

(MYS 225): 雲立ち渡れ見つつ {亡き夫を} しのはむ。

上二段

sinobi/-u(ru) 忍ぶ = „držím“: 1. vydržet = snášet. 2. udržet = v tajnosti, tajit.

1. (Genji)

忍ぶれど涙こぼれ...

from Heian – also 4dan: **sinobu** 忍ぶ

2. (Genji)

忍ばむこと難き...

(kataki = difficult, hard to do. hard to find, rare, hardly seen)

sinobi/-u(ru) 倦ぶ = vzpomínám

toto sloveso představuje vlastně „heianské křížení“ - z 4dan 倦ぶ (významově) and 2dan 忍ぶ (tvarově):

(Genji)

亡き人を偲ぶるよひの村雨に..

(yofi 宵: ゆふべ > よひ > よなか > あかつき > あした)

oyu(ru) 老ゆ = age

*[oyi-] spelled oi- 老い

kuyu(ru) 悔ゆ = regret

*[kuyi-] spelled kui- 悔い

下二段

sute/-u(ru) = to throw away, to abandon

miyu(ru) 見ゆ = be seen

[miye-] spelled mie- 見え

uu(ru) 植う = grow (a plant) 植える

its root was actually UW-(E-), but was written as only U before another -u:

[uve-]	うゑ
[uwu.]	うう
[uwuru...]	ううる
[uwure-]	ううれ
[uweyo!]	うゑよ

上一段 only a dozen:

miru,

niru 似る,

niru 煮る,

kiru 着る

firu 干る = かわく, vyschnout

iru 射る = střílet

iru 銄る = lít, odlévat (zvon 鐘を銄る),

wiru 居る,

wiru 率る = to lead

motiwiru 用ゐる (*moti- + wiru)

(and their derivatives, e.g.: fiki-wiru = to lead 率ゐる)

下一段 only keru 蹴る = kick

NOTE: Jak jsme viděli už např. u slovesa *sinop-/sinob-*, some verbs underwent systematic change, shifting in their conjugation from one class to another. Some emotionally loaded verbs, that were kami/simo2dan in Nara texts, also appear as 4dan in Heian text, e.g.

sinobi- = vydržím. udržím v tajnosti.

kanasibe- = look extremely sad. think lovingly of. admire (visually).

TASK: What was the difference in the conjugational forms?

SINOBU

KANASIBU (written 愛しふ or 悲しふ)

Nara 上 (下) 二段

Heian 四段

1. MIZENKEI 未然形

“ještě-ne-udělané”

2. REN'YŌKEI 連用形

“přidává(k sobě)-sloveso”

3. SHŪSHIKEI 終止形

“final”

4. RENTAIKEI 連体形

“přidává(k sobě)-jméno”

5. IZENKEI 已然形
“už-udělané”
6. MEIREIKEI 命令形
“imperativ”

firu 干る = vyschnout, bývalo v OJ (obd. nara) 上二段 .

TASK: So, what would be the difference?

FIRU (干る or 乾る)

	Nara-period 上二段	later 上
一段		
1. MIZENKEI 未然形	“ještě-ne-udělané”	
2. REN'YŌKEI 連用形	“přidává(k sobě)-sloveso”	
3. SHŪSHIKEI 終止形	“final”	
4. RENTAIKEI 連体形	“přidává(k sobě)-jméno”	
5. IZENKEI 已然形	“už-udělané”	
6. MEIREIKEI 命令形	“imperativ”	

The development in 干る shows how the number of verbs in the 上一段 conjugation was gradually rising, until the 1dan type of conjugation (FIRU instead of FU) became ‘prevalent in the modern language.

IRREGULAR VERBS

力変 only one:
ku(ru) = come, equivalent to both the Modern *kuru* (come here) and *iku* (come there)

未. ko-
 用. ki-
 終. ku.
 体. kuru...
 已. kure-
 命. ko! (or koyo!)

サ変 two:
su(ru)

+ its Sino-Japanese derivates (e.g. *sin-zu*, *goran-zu*)
ofasu = honorific *ari*

未. se-
用. si-
終. su.
体. suru...
已. sure-
命. seyo!

ren'youkei -si-, other forms like shimo2dan:

TASK: write the 6 bases of the SA-hen verb TUUZI- (= 通じる)

1. MIZENKEI 未然形
“ještě-ne-udělané”
2. REN'YŌKEI 連用形
“přidává(k sobě)-sloveso”
3. SHŪSHIKEI 終止形
“final”
4. RENTAIKEI 連体形
“přidává(k sobě)-jméno”
5. IZENKEI 已然形
“už-udělané”
6. MEIREIKEI 命令形
“imperativ”

ナ変 two “verbs of disappearance”:

sinu(ru)
inu(ru) = leave, go,
auxiliary verb – dokonavá přípona *-nu(ru)* (probably originating in the verb
inu(ru))

未. ina-
用. ini-
終. inu.
体. inuru...
已. inure-
命. ine!

rentaikei and izenkei have the augmented stem **-ur-**, other forms like 4dan verbs:

TASK: write the 6 bases of the NA-hen verb SINU 死ぬ

1. MIZENKEI 未然形

2. REN'YŌKEI 連用形 “ještě-ne-udělané”
 “přidává(k sobě)-sloveso”
3. SHŪSHIKEI 終止形 “final”
4. RENTAIKEI 連体形 “přidává(k sobě)-jméno”
5. IZENKEI 已然形 “už-udělané”
6. MEIREIKEI 命令形 “imperativ”

ヲ変 only ari

+ verbs and forms derived from it:

wori (< wi + ari)

faberi (< fafi + ari) = serve > humble *ari* > polite sentence ending

imasogari = honorific *ari*

perfect/stative ending *-eri* (*-i + ari)

未. ara-

用. ari-

終. **ari**.

体. aru...

已. are-

命. are!

shuushikei is in -i, other forms like 4dan verbs.

TASK: write the 6 bases of the RA-hen verb FABERI

1. MIZENKEI 未然形 “ještě-ne-udělané”
 “přidává(k sobě)-sloveso”
2. REN'YŌKEI 連用形 “final”
3. SHŪSHIKEI 終止形 “přidává(k sobě)-jméno”
4. RENTAIKEI 連体形 “už-udělané”
5. IZENKEI 已然形 “imperativ”
6. MEIREIKEI 命令形

TASK: write the 6 bases of the irregular verbs KU(RU) and SU(RU) beside each other

1. MIZENKEI 未然形	“ještě-ne-udělané”
2. REN'YŌKEI 連用形	“přidává(k sobě)-sloveso”
3. SHŪSHIKEI 終止形	“final”
4. RENTAIKEI 連体形	“přidává(k sobě)-jméno”
5. IZENKEI 已然形	“už-udělané”
6. MEIREIKEI 命令形	“imperativ”

The best way how to remember the class the verb belongs to:

SHUUSHIKEI, but with a combined ren'youkei-shuushikei form in case of the nidan verbs:

yodan: KAKU
 nidan: OTI/U, IDE/U
 itidan: MIRU, KERU

kks2, 3.

Homework

TASK: What was the difference in the conjugational forms?

SINOBU
 KANASIBU (written 愛しふ or 悲しふ)

Nara 上二段

Heian 四段

1. MIZENKEI 未然形	“ještě-ne-udělané”
2. REN'YŌKEI 連用形	“přidává(k sobě)-sloveso”
3. SHŪSHIKEI 終止形	“final”
4. RENTAIKEI 連体形	“přidává(k sobě)-jméno”
5. IZENKEI 已然形	“už-udělané”
6. MEIREIKEI 命令形	“imperativ”

firu 干る = get dry/dry out, used to be a 上二段 verb in Nara times, and 上一段 later.

TASK: So, what would be the difference?

FIRU (干る or 乾る)

	Nara-period 上二段	later 上
一段		
1. MIZENKEI 未然形	“ještě-ne-udělané”	
2. REN'YŌKEI 連用形	“přidává(k sobě)-sloveso”	
3. SHŪSHIKEI 終止形	“final”	
4. RENTAIKEI 連体形	“přidává(k sobě)-jméno”	
5. IZENKEI 已然形	“už-udělané”	
6. MEIREIKEI 命令形	“imperativ”	

The development in 干る shows how the number of verbs in this conjugation was gradually rising, until the 1dan type of conjugation (FIRU instead of FU) became ‘prevalent’ in the modern language.

IRREGULAR VERBS

力変 only one:

ku(ru) = come, equivalent to both the Modern *kuru* (come here) and *iku* (come there)

未. ko-

用. ki-

終. ku.

体. kuru...

已. kure-

命. ko! (or koyo!)

サ変 two:

su(ru)

+ its Sino-Japanese derivates (e.g. *sin-zu*, *goran-zu*)

ofasu = honorific *ari*

未. se-

用. si-

終. su.
体. suru...
已. sure-
命. seyo!

ren'youkei **-si-**, other forms like shimo2dan:

TASK: write the 6 bases of the SA-hen verb TUUZI- (= 通じる)

1. MIZENKEI 未然形	“ještě-ne-udělané”
2. REN'YŌKEI 連用形	“přidává(k sobě)-sloveso”
3. SHŪSHIKEI 終止形	“final”
4. RENTAIKEI 連体形	“přidává(k sobě)-jméno”
5. IZENKEI 已然形	“už-udělané”
6. MEIREIKEI 命令形	“imperativ”

十変 two “verbs of disappearance”:

sinu(ru)
inu(ru) = leave, go,

auxiliary verb - perfect ending *-nu(ru)* (probably originating in the verb
inu(ru))

未. ina-
用. ini-
終. inu.
体. inuru...
已. inure-
命. ine!

rentaikei and izenkei have the augmented stem **-ur-**, other forms like 4dan verbs:

TASK: write the 6 bases of the NA-hen verb SINU 死ぬ

1. MIZENKEI 未然形	“ještě-ne-udělané”
2. REN'YŌKEI 連用形	“přidává(k sobě)-sloveso”
3. SHŪSHIKEI 終止形	

4. RENTAIKEI 連体形	“final”
5. IZENKEI 已然形	“přidává(k sobě)-jméno”
6. MEIREIKEI 命令形	“už-udělané”
	“imperativ”

ラ変 only *ari*

+ verbs and forms derived from it:

wori (< wi + ari)

faberi (< *fafi* + *ari*) = serve > humble *ari* > polite sentence ending

imasogari = honorific *ari* (*wi + masu + ko + ari “have a place to sit”)

Old Japanese perfect ending *-eri* (-i + ari)

未. ara-

用, *ari-*

終, ari.

体, aru...

Figure

卷二

shuuushikei is in -i, other forms like 4dan verbs.

TASK: write the 6 bases of the RA-hen verb FABERJ

1. MIZENKEI 未然形	“ještě-ne-udělané”
2. REN' <u>YŌKEI</u> 連用形	“přidává(k sobě)- sloveso ”
3. SHŪSHIKEI 終止形	“final”
4. RENTAIKEI 連体形	“přidává(k sobě)- jmeno ”
5. IZENKEI 已然形	“už-udělané”
6. MEIREIKEI 命令形	“imperativ”

TASK: write the 6 bases of the irregular verbs KU(RU) and SU(RU) beside each other

1. MIZENKEI 未然形 “ještě-ne-udělané”
2. REN’YŌKEI 連用形 “přidává(k sobě)-sloveso”

3. SHŪSHIKEI 終止形	“final”
4. RENTAIKEI 連体形	“přidává(k sobě)-jméno”
5. IZENKEI 已然形	“už-udělané”
6. MEIREIKEI 命令形	“imperativ”

b, ADJECTIVES

shiki-adjectives	美しき
ki-adjectives	面白き
taru-adjectives	だうだうたる (堂々たる) majestátní, velebný, honosný
naru-adjectives	しづかなる (静かなる)

SIKI X KI adjectives:

SIKI adjectives usually describe a subjective or emotional condition. Their modern counterparts end in –shii. –SI- is part of their stem, not of the ending:

uresiki

utukusiki

kanasiki = 1. be heartrendingly fond of, cannot help loving. 2. extremely painful, acute, hard. 3. miserable, poor. 4. terrifying, frightful.

tadasiki

wosiki = 1. je toho škoda = mottainai, oshii. 2. nemohu pustit, je mi líto to pustit.

mutukasiki = 1. feel displeasure, be in ill humour 2. unpleasant, depressing 3. unsightly, ugly. 4. unpleasant, weird, spooky. 5. difficult to manage, bothersome. 6. (later) difficult

voiced JIKI:

imijiki = tabooed, dangerous, better-to-avoid

onaji(ki) = the same (its rentaikei KI form is additional development, it was usually without the KI: onaji)

KI adjectives usually describe an objective state:

siroki

yoki

kataki I. 固き hard. II. 難き 1. hard to do, difficult. 2. hard to find, rare, hardly seen

SIKI and KI adjectives originally had only these forms that are preserved in the classical language:

用. –ku (+ ari, + omofu, ...)

終. –si.

体. -ki... (+ mono, ...)

已. -kere- (-ba, -domo)

The morphological difference between SIKI and Ki adjectives consists in the fact that in the shuushikei form, the SIKI adjectives do not have the theoretical double *SI-SI ending, but only one -SI:

WOSI-KI KATA-KI

ren'youkei -ku:	WOSI-ku	KATA-ku
shuushikei -si:	WOSI	KATA-si
rentaikei -ki:	WOSI-ki	KATA-ki
izenkei -kere:	WOSI-kere	KATA-kere

The meaning of „if (I should)“, expressed in verbs expressed by **mizenkei + ba**, takes the form **KU + FA** in adjectives.

These 4 grades of adjectives can be termed as independent original forms or “strong conjugation”. It is, however, not complete. To complement other forms, another paradigm of ‘composite forms existed, used especially to add further conjugational suffixes to them. It was based on the KU + ARI pattern, thus forming a secondary or “weak conjugation”:

mizenkei	WOSIK'ARA	YOK'ARA
ren'youkei	WOSIK'ARI	YOK'ARI
(shuushikei	xWOSIK'ARI	xYOK'ARI)
rentaikei	WOSIK'ARU	YOK'ARU
(izenkei	xWOSIK'ARE	xYOK'ARE)
meireikei	WOSIKARE	YOKARE

The shuushikei and izenkei forms of the composite adjectival conjugation were generally not used. The exception were two adjectives:

ofoki 多き and *naki* 無き

Their shuushikei and izenkei forms of the composite conjugation appear in the late Heian period:

<i>ofokari</i> /	<i>nakari</i>	besides <i>ofosi</i> / <i>nasi</i>
<i>ofokare(ba)</i> /	<i>nakare(ba)</i>	besides <i>ofokere(ba)</i> /
nakere(ba)		

So, combining the two conjugations into one table, the paradigm looks like this:

未.....	wosikara-	yokara-
用.....	wosiku, wosikari-	yoku, yokari-
終.....	wosi.	yosi.
体.....	wosiki..., wosikaru...	yoki.., yokaru...
已.....	wosikere-	yokere-
命.....	wosikare!	yokare-

NARI and TARI adjectives

also followed the composite paradigm with ARI:

SIDUKA-NI ARI	>	SIDUKA-N'ARI
DAUDAU-TO ARI	>	DAUDAU-T'ARI

TARI adjectives were derived from Sino-Japanese words (堂々たり) and were mainly used in *kanbun-kundoku* as a “Japanization” of Chinese adjectives, and later in the *gunkimonogatari*.

SIDUKA-N'ARA

SIDUKA-N'ARI or SIZUKA-NI (i.e. without ARI)

SIDUKA-N'ARU

SIDUKA-N'ARI

SIDUKA-N'ARE

SIDUKA-N'ARE

DAUDAU-T'ARA

DAUDAU-T'ARI or DAUDAU-TO (i.e. without ARI)

DAUDAU-T'ARU

DAUDAU-T'ARI

DAUDAU-T'ARE

DAUDAU-T'ARE

Special usages:

rentaikei as an independent nominal:

migurusiki-ni sumi... = living in a wretched place

(migurusiki = wretched, here: “a wretched place”)

c, COPULA

NARI (< NI ARI), TARI (< TO ARI)

follows the conjugation of the R-verb ari :

nara, tara

nari, tari

nari, tari

naru, taru

nare, tare

nare, tare

Special use:

In the ren’youkei position, NI, NITE and TO can stand, instead of NARI and TARI, especially in the meaning of a gerund after which the sentence continues (modern “DE, ...”).

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ POUŽITÍ JEDNOTLIVÝCH STUPŇů (ZÁKLADů)

mizenkei tvar “ještě-neuskutečněného”:

jukazu = nejdu,

jukaba = jestli půjdu

jukamu = půjdu

(t. j. to “idenie” sa ešte neuskutočnilo. Tento základ vytvára významy, kedy činnosť je ešte neexistujúca alebo ešte nie je isté, či sa uskutoční)

ren’jókei tvar “spájania sa s (iným) slovesom”

juki- + iné sloveso/adjektívum

juki + iná vedľajšia veta = veta pokračuje

rentaikei tvar “spájania sa so substantívom”

juku fi = den, kdy jdu

slúži aj ako nezávislé slovesné substantívum: juku = “idenie”, “to, že idem”, “ten, kto ide”...:

juku-fa “ti, co jdou”, “to, že jdu” atd

šúšikei “(vetu) zakončující” tvar:

juku.

ukončuje vetu – finální přísudek

izenkei tvar “už-uskutečněného”:

juke-do-mo (*yuke-to-mo) “dejmetomu, že jsem (už) šel – a přesto” = i kdybych šel; jdu, ale...

juke-ba = protože jsem šel/půjdu; poté, co jsem šel/půjdu

(t. j. činnosť sa podáva ako už existujúca, uskutočnená, alebo – v prípade “protože půjdu” – že se jistě uskuteční)

původní význam: „když/protože se ta věc udála“ (vidíme to např. na starém tvaru *omofeka? = omou kara desu ka?)

meireikei “rozkazovací” tvar

juke = jdi/jed!

moderní “5. základ” (ikó) v klasickém jazyce neexistoval, protože je vlastně fonetickým výsledkom vývoje z “jukamu”:

jukamu > jukam > jukaun > jukau > jukō > ikō

Napr. prechodnú fázu “-au” vidíme ešte aj v novovekom (edoskom) pravopise:

命もあらば御目にかかる事もござらう。

(hoci výslovnosť už v tej dobe bola asi [o:])

PŘEHLED SLOVESNÍCH ZÁKLADů

未.

kaka.....oti.....miye.....mi.....ke.....ko.....se.....ina.....ara
用.

kaki.....oti.....miye.....mi.....ke.....ki.....si.....ini.....ari
終.

kaku.....otu.....miyu.....miru.....keru.....ku.....su.....inu.....ari
体.

kaku.....oturu.....miyuru.....miru.....keru.....kuru.....suru.....inuru.....aru

已.

kake.....oture.....miyure.....mire.....kere.....kure.....sure.....inure.....are
命.

kake.....otiyo.....miyeyo.....miyo.....keyo.....ko.....seyo.....ine.....are

Nejlepší metoda, jak si zapamatovat třídu slovesa:

ŠÚSIKEI a BUDOUCÍ ČAS (misenkei + mu)

jodan: KAKU - KAKAMU

nidan: OTU – OTIMU, IDU - IDEMU

ičidan: MIRU – MIMU, KERU - KEMU

In the case of the SIKI, KI adjectives, the best way how to remember their class is the rentaikei form: utukusiki, kataki.

PREFIXES and SUFFIXES to verbal bases:

Prefix (typologically very exceptional!)

na + REN'YOUKEI (+ so) = ban, negative imperative “do not... (please)”:

na-kaki (so)	な書き (そ)
na-omofi (so)	な思ひ (そ)

ZÁKLADNÍ PŘÍPONY podle stupně (základu), na který jse napojují:

(**podtržená**=příponová slovesa, tj. mají vlastní ohýbaní - podobně jako moderní příponové sloveso *-masu* má své další tvary jako *-mašita*, *-masen*, *-mašó*...)

MIZENKEI

It has no independent use. It yields forms that all express a state in which the action of the verb has not been accomplished yet, that is why this base is called MI-ZEN.

zu 行かず negative

mu 行かむ nejistá budoucnost: Snad půjdu

ji 行かじ záporná nejistá budoucnost: Raději/asi nepůjdu. Nechoďme. Neměl bys jít. Asi nepůjde..

ba 行かば irreal condition: jestli půjde

masi 行かまし podmiňovací způsob: šel bych (v moderním jazyce **nic takového není!**)

baya 行かばや Kéž by(s) šel. Chtěl bych, aby(s) šel = te hošii.

na, ne 行かな、行かね Kéž by(s) šel. Kéž bychom šli/Poj(e)děme.

mafosi 行かまほし chtít (kterakoliv osoba) Chci jít / Chce(š) jít. = tai, tagaru.

REN'JÓKEI

spája sa so slovesami a partikulami slovesného pôvodu, preto sa tento základ volá REN-JÓ

Samostatné použití:

行き、長く přechodník, pokračování věty (čárka, “a”, “ale”)

I. pomocné slovesá vyjadrujúce vid and minulý čas:

ki 行きき minulost: 1. přímo zažitá (x -keri). 2. dávnější (x -tu).

keri 行きけり minulost oznamená (“prý”), alebo “dodatočne som si uvedomil/všimol” („ach, vždyt’..!“, „(on) ti (byl)...“) (x -ki)

nu(ru), tu(ru) 行きぬ、書きつ dokonavost (nebo, s další příponou odhadu nebo úmyslu – vyjadřují pevnost odhadlání nebo jistotu). Další specifické významy:

nu = jednorázový minulý děj.

tu = i „nedávnější“ minulost (x -ki). Původně (obd. nara – tj. stará japonština) se **tu** (x **nu**) užívalo jenom se životním podměty a s tvary sloves vyžadujícími životní podmět (např. kauzativy); v heian.obd. (=klas.jap.) tohle odlišení mezi **tu** a **nu** slabne.

tari (heianská obdoba staršího -eri)

průběhové nebo opakovací perfekturnum: 1. „udělal a možná ještě zas udělá“. 2. „(velice často) dělal“. 3. „(chvíli/pořád) hleděl“. 4. (často napojené na dokonavostní **nu**: **ni-tari** ながらにたり) „pohlédl“.

II. přechodníky (původně to boli tvary pomocného slovesa **tu**)

te 行きて

tutu 行きつつ průběhový přechodník („zatím, jak jde“)

III. slovesa zdvořilosti, začínání, končení, prostorové orientace činnosti aj.

tamafu 行きたまふ uctivé

kikoye/u 行ききこえ・ゆ skromné

some/u 思ひそむ・め、咲きそむ・め být ponořen v. změnit svůj stav, jako by byl ponořen v barvidle (jako tkanina, když se barví)

kane/u 行きかぬ・ね nemůžu. už to déle neznesu

gataki 行きがたき těžko. stěží, sotva.

IV. neslovesné přípony

so (s předponou **na-** な行きそ, od heianských dob už i bez této předpony 行きそ) lehký zákaz: nechod!

tomo (ren’jókei jenom k adjektivu) 長くとも i když je dlouhý. ať je sebedelší.

ŠÚŠIKEI

Samostatné použití:

出づ, 書く koncovětní přísudek: 1. neminulý čas + (štylisticky neutrálny) historický prezens. 2. úmysl “chystá/chystal se”. 3. možné opakování do budoucna “(na)psal (a je možné, že ještě bude zase psát)”.

besi 行くべし (kromě sloves 1dan a na -R-: aru-besi, mi-besi) musí

masizi (Nara), **mazi** (od heianu) 行くましげ、 行くまじ (kromě sloves -R: aru-mazi) asi ne, stěží, sotva (ohledně přítomnosti a budoucnosti)

na 行くな、出づな zákaz, negativní imperativ (nechod’/nejed’!)

ya 出づや otázka

ya, yo, wo 出づや、 出づよ、 出づを zvolání

tomo (šúšikei jenom u vlastních (činnostních) sloves) 出づとも i když vyjde, ačkoli vyjde, ať si sebevíc/-častěji.

RENTAIKEI

jmenný přívlastek, nebo samostatný jmenný tvar

Samostatné použití:

出づる větně-závěrečný přísudek ve „vázaném zakončení“ (kakarimusubi) - po ZO, NAMU, KA, YA

monowo 出づるものを a proto. a stejně...

monono 出づるもの (po heianě) ale

ka 出づるか otázka

ka, fa, zo 出づるか、出づるは、出づるぞ zvolání

na 行くな、出づるな (od pozdního heianu) zákaz (nechod'/nevycházej!)

IZENKEI

dává tvary, v nichž se předpokládá, že děj se už odehrál, proto sa tento základ označuje jako I-ZEN kei.

Samostatné použití:

出づれ větně-závěrečný tvar ve vázaném zakončení (kakarimusubi) - po KOSO

ba 出づれば “splněná podmínka” – když vyjde. protože vyšel/vyjde

domo (later abbr. **do**) 出づれど (も) ačkoli vyšel. vyjde, ale

ri: vlastně jde o starojaponskou koncovku **eri**, která se v klas.jap. zachovala jenom u 4dan.sloves (jomeri, kakeri) a postupně byla nahrazena novějším **tari** (jomitari, kakitari, mitari)

průběhové nebo opakovací perfektum: 1. „(velice často) napsal“. 2. „(chvíli/pořád) hleděl“.

MEIREIKEI

Samostatné použití:

出でよ imperative

-meri (to shuushikei) “Vidím...; vidím, že; je vidět (co). Zdá se, že; zřejmě, sl. očividne. (je) vidět (co). Zdá se, jakoby... ”

if the basic verb was RA-hen, it merged with the M of meri:

ari-meri > ammeri, uresikari-**meri** > uresikammeri,

however, often spelled without the gemmation: あめり, うれしかめり

Conjugation:

MERI = zřejmost, evidentnost

うれしかめり

je vidět (vidím/zřejmě/zdá se), že má radost

未.	X
用.	meri-
終.	meri.
体.	meru ...
已.	mere (+ -domo)
命.	X

(RA-hen type, probably originates in 見 + あり.)

As a way of indirect statement, it was very popular in the Heian female literature, but ceased from use in the Middle Ages.

KI = minulost**NU = perfective (dokonavost)****NU = zápor**

知りき I knew (person)	知りぬ I learned, I got to know	知らぬ... unknown...
未. siri-(se) (+ -ba)	siri-na (+ -ba)	sira-(zu + ba)
用. X	siri-ni (+ -ki)	sira-zu, ...
終. siri-ki.	siri-nu.	sira-zu.
体. siri-si ...	siri-nuru ...	sira-nu ...
已. siri-sika (+ -ba)	siri-nure (+ -ba)	sira-ne (+ -ba)
命. X	siri-ne!	X

ofoki:

pre-Heian: MANY

BIG

FIRST, TOP

Heian: ofoki

ofoki

ofoki

ofoki-ni (aru)

ofoki-, ofoi- (prefix)

In joryuu, not in

the shusikei -nari form yet. (perhaps felt as male kundoku

style)

chuusei: ofoku, ofokari

ofokii

ofoi-

kinsei: ofoi

ookii

ooi-

TU (nedávná min., dokonavost) **NU dokonavost**

pův. jenom s životním podmětem

つけつ

he put/gave

bez omezení charakteru podmětu

なりぬ

he became

未. tuke-te (+ -ba)

用. tuke-te (+ ki)

終. tuke-tu.

体. tuke-turu ...

已. tuke-ture (+ -ba)

命. tuke-teyo!

nari-na (+ -ba)

nari-ni (+ -ki)

nari-nu.

nari-nuru ...

nari-nure (+ -ba)

nari-ne!

←→ ←

“ “

” ”

“ “

” ”

“ ”